

הוי עובדא אין שחותנו בהיותו דר בכפר ומחזיק ארענדא אצל אדון בעל הכפר הפציר בו האדון כי יקנה ממנו התבואה כך וכך חטים כך וכך שיפון וכו' עד שעלה הכל בסך שמונה עשר אלף זהובים אשר הי' בעת ההוא סך היותר גדול, וכאשר האיש הנ"ל לא רצה לקנות כפה אותו האדון באומרו כי עוקר דירתו למקים אחר ומוכרח לקנות אצלו, אך היות שאין לו כל הסכום הוא נותן לו זמן ארוך לשלם הסך הנ"ל, ונתן לו שטר על המכירה הנ"ל, והנה בתחלה הי' קשה לחותנו הנ"ל למכור התבואה אך אח"כ עיי' איזה סיבה מכר כל התביאה, וקיבל כל הסך י"ח אלף זהובים, וכאשר עדיין לא הגיע זמן הפרעון והי' לו מזומן הסך הנ"ל, והוא הי' לו כמה בנות שהגיעו לפרק בתולה נשאת, אמר שמצוה יותר שיפזר מהמצות לנדוניא לבנותיו ולהשיאן, וכן עשה עד שלא נשאר לו מאומה מה לשלם להאדון ובנתיים הגיע זמן הפרעון, והתחיל האדון לתבוע החוב וכאשר לא שילם לו התחיל להפחידו לייסר אותו בשוטים כאשר הי' אז בימים ההם ולא ידע חותנו מה לעשות, ויעצו איתו לנסוע לראדישיץ ולקח עמו איש מקורב וחסיד ונסעו להסבא קדישא צ"ל, ובבואם לפני מרן הסבא קדישא א"ל שיבואו להיער לעת ערב אשר שם יתפלל מנחה ועשו כן, ואמר אז הסבא קדישא לדעתי מגיע להאדון ק"ן זהובים ולא יותר, ולא הכינו ושאלו עוד הפעם ואמר הלא אמרתי לא יותר רק ק"נ זהובים, לכן תסע לביתך ותשתדל להשיג הסך הזה, ותלך אל האדון ותשלם לו, והמה נסעו לביתם ולא ידעו כלל מה לעשות, איך ירהבו עוזו בנפשם ליתן בעד ח"י אלף זהובים ק"נ זהובים, ואמנם האדון רדף אותו הרבה, והתחיל חותנו הנ"ל להשתדל להשיג מה ולא יכול עד שבקושי השיג הסך ק"נ זהובים ושלח את חתנו הנ"ל להביא הכסף להאדון, ונתנו לו מטבעות נחושת עד שהי' לו שק מלא מטבעות, ונשא כן על כתיפו ובהליכתו פגע בו האדון וא"ל אתה נושא כיכ כסף וחותנך אומר שאין לו לשלם כלל, א"ל ק"ן זהובים יש לי, אם אתה רוצה קח אותם, ושחק האדון מה זה אקבל, ואח"כ א"ל בוא עמי לחשבון והלך עמו ועשה האדון החשבון כמה מגיע לו אצל חותנו וחשב כל דבר בפרטות והעלה כי מגיע לו י"ח אלף זהובים, אך אח"כ חשב עוד לראות אם לא טעה בחשבונו וחשב כמה וכמה פעמים ונשאר רק מאה וחמשים זהובים, וחשב עוד כיכ וראה כי בבירור אין מגיע לו רק ק"נ זהובים, והי' הדבר הזה לפלא בעיני האדון איך שחישב הכל מתחילה ועלה ח"י אלף זהובים, ומימ אין מגיע לו עתה רק ק"נ זהובים, ואמר א"כ ההכרח לקבל זה, וקיבל הק"ן זהובים וסילק א"ע מכל החוב והי' הדבר לפליאה גדולה :

ידידו הדו"ש באה"ר מצפה לישועת ישראל

אל"עזר יהושע הלוי עפשמיין

בהגה"ק צוקללה"ה מאורב החופ"ק.

סיפור לי החסיד ר' יעקב אהרן טייטלצאהם נ"י שויב בראדישיץ ששמע מאביו הרה"ג ר' בעריל וואלינאווער ז"ל דומ"ץ בקינצק, ששבע ממרן הרה"ק ר' פנחס זצ"ל מקינצק, בעת ששידך עצמו הרה"ק מרן ר' נתן דוד זצ"ל משידלאווצא, עם הרה"ק מרן ר' אל"עזר זצ"ל מקאזיניץ טרם קריאת התנאים, חשב הרה"ק מקאזיניץ ז"ע את יחוסו כדרכו בקודש, אח"כ בעת הגישו התנאים לקרות אמר הרה"ק משידלאווצא ז"ע, אנכי לא אחשוב היחוס שלי, רק הדבר שהביאני הלום ולשדך א"ע מא' סנכרי רבינו המגיד הק' מקאזיניץ זצ"ל, כי המגיד הקדוש אהב אותי מאד, וסיפר בזה"ל, פ"א הי' לי ענין נחוץ מאד לשיח עם רבינו הסבא קדישא מראדישיץ ז"ע, ולדבר הדבר הזה באר היטב הצרכתי לשהות אצלו בראדישיץ לכל הפחות בערך שנה תמימה, ובאשר שחשבתי זאת מקודם שלא יהי' ביכלתי לקחת לי פנאי ולהשהות שם שנה תמימה לדבר עמו הדבר, ע"כ קצרתי הענין בכל מה דאפשר, ולקחתי רק התמצית דברים